

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **V. L. L.**, zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Škopkem, Dukelských hrdinů 59, Rakovník, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2025, čj. MV-108921-6/OAM-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2025, čj. 19 A 52/2025-37,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce pobýval na území České republiky nelegálně. Policie České republiky proto rozhodla o jeho správním vyhoštění a stanovila mu zákaz vstupu na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace po dobu tří let. Zároveň žalobci uložila povinnost vycestovat z území do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil žalobou, kterou městský soud zamítl.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (*stěžovatel*) kasační stížnost a současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nutnost opustit území České republiky v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí žalovaného v době před rozhodnutím o kasační stížnosti by prý pro stěžovatele znamenalo nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout žalovanému, a přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel namítá, že jeho možnost účinné komunikace s právním zástupcem by byla v případě pobytu ve Vietnamu zásadně ztížena, zejména z důvodu neznalosti českého jazyka a velmi omezené dostupnosti tlumočnicků či krajanů ovládajících češtinu. Tyto podmínky jsou podle něj podstatně příznivější v České republice. Uvádí, že jde o notorietu, kterou není třeba prokazovat. Dále má za to, že na jeho situaci nelze aplikovat závěry usnesení rozšířeného senátu NSS čj. 8 Azs 339/2019-38, neboť omezené jazykové možnosti ve Vietnamu by mu fakticky znemožnily využívat komunikační prostředky, zejména mobilní aplikace pro kontakt s právním zástupcem.

[3] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek, NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje, zda jsou splněny zákonné předpoklady (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. zda stěžovateli hrozí újma nepoměrně větší ve srovnání s újmou, kterou by utrpěly jiné osoby, pokud by účinky

rozhodnutí odloženy byly; a současně zda odložení účinků napadeného rozhodnutí není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Odkladný účinek má mimořádnou povahu. Jde o výjimku ze zákonného pravidla a k jeho využití musejí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli, aby takové okolnosti tvrdil a podrobně uvedl, proč mají být kvůli nim odloženy účinky pravomocného rozhodnutí. V souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění je z povahy věci myslitelná újma potenciálně vyšší, avšak NSS nepřiznává odkladný účinek automaticky ani v těchto věcech (viz usnesení ze dne 5. 10. 2017, čj. 2 Azs 273/2017-19, nebo ze dne 31. 10. 2019, čj. 6 Azs 200/2019-18). Odkladný účinek totiž nemá být v řízeních před správními soudy pravidlem. Měl-li by pravidlem být, nestanovil by zákonodárce jako základní pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá. Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, musí být výrazně větší než u jiných osob ve srovnatelné situaci.

[5] Má-li být proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, musí stěžovatel tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na účinky rozhodnutí utrpěl. Taková újma může mít například povahu zásahu do rodinného života (nutnost dlouhodobého odloučení od blízkých příbuzných, zejména nezletilých dětí) či etablovaného soukromého života (plně integrovaný cizinec žijící legálně na území České republiky v řádu desítek let, který již v zemi původu postrádá jakékoliv zázemí); může spočívat také v zásadních zdravotních důvodech.

[6] V nyní posuzované věci však stěžovatel žádá taková tvrzení soudu nepředložil, například neargumentoval zásahem do rodinného nebo soukromého života. Zdejšímu soudu je navíc z vlastní rozhodovací činnosti (viz usnesení ve věci téhož stěžovatele ze dne 20. 10. 2025, čj. 10 Azs 200/2025-35) známo, že stěžovatel má v domovské zemi, tedy ve Vietnamu, manželku a dvě dcery, které žijí v nemovitosti v jeho vlastnictví. Na území České republiky nemá stěžovatel žádné příbuzné ani blízké přátele. Nesdílí zde domácnost s občanem Evropské unie a není zde integrován – nemá zde žádné kulturní či jiné vazby a neovládá český jazyk. Z jeho vlastních tvrzení vyplývá, že důvodem vycestování z domovské země byly převážně ekonomické motivy; do České republiky přicestoval bez oprávnění a takto zde pobýval pět let. Tyto okolnosti nesvědčí o závěru, že by stěžovateli hrozila výkonem rozhodnutí významná újma. Natožpak újma, která by soud vedla k závěru, že v tomto konkrétním případě má být prolomeno zákonné pravidlo. Jediným důvodem pro přiznání odkladného účinku, který stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, přitom byla nemožnost komunikace s právním zástupcem a nemožnost využití komunikačních prostředků ve smyslu závěrů uvedených v usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019-38, a to z důvodu neznalosti češtiny a menšího množství tlumočnicků do češtiny ve Vietnamu.

[7] Ani tento argument však nepřesvědčil soud o opaku a nemůže obstát jako důvod pro přiznání odkladného účinku. Již ve zmíněném usnesení čj. 8 Azs 339/2019-38 je totiž zdůrazněno, že komunikace prostřednictvím běžně dostupných technologií (mobilních aplikací, e-mailu apod.) je pro zajištění účinného právního zastoupení zpravidla dostatečná a že advokát může adekvátně jednat i na základě skutečností zjištěných touto cestou. Samotná jazyková bariéra či tvrzení o „menším množství tlumočnicků do češtiny ve Vietnamu“ nepředstavují výjimečnou okolnost ve shora uvedeném smyslu. Takové obecné tvrzení neimplikuje ani skutečnost, že tlumočnicka není možné vůbec zajistit. Ostatně ani stěžovatel neuvedl, že by zajistit tlumočení bylo objektivně nemožné, a obecně platí, že

pokračování

současné možnosti elektronické komunikace podstatně prolamují jazykovou bariéru. V rámci e-mailové komunikace lze běžně a bezplatně využívat dostupné překladače, které umožňují základní dorozumění a přenos informací mezi stěžovatelem a jeho právním zástupcem, aniž by byl fyzicky přítomen v České republice. Stěžovatel netvrdil, že by ve Vietnamu nebylo dostupné technické zázemí umožňující internetovou komunikaci či tlumočení na dálku. Naopak, Vietnam je obecně vzato bezpečná a civilizovaná země, z níž se lze velmi dobře spojit s advokátem v České republice prostřednictvím e-mailu, telefonu či jiných elektronických komunikačních prostředků. Tvrdí-li pak stěžovatel, že v České republice je situace snáze řešitelná, neboť se zde nachází více krajanů, kteří český jazyk ovládají, pak není vyloučeno, aby komunikace s nimi probíhala rovněž prostřednictvím dostupných technologií.

[8] Při posuzování žádosti o odkladný účinek tedy nevyšlo najevo, že by výkon či účinky napadeného rozsudku (ani rozhodnutí žalovaného) vedly ke vzniku významnější újmy stěžovatele. V daném případě proto zdejší soud neshledal, že by výkon napadeného rozsudku mohl mít takové právní následky, které by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout veřejnému zájmu (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), v daném případě důležitému veřejnému zájmu na tom, aby se na území České republiky nezdržovaly osoby, které na jejím území nemají právo pobývat. Potenciální újmy jiných osob nejsou, vzhledem k povaze soudy přezkoumávaného správního rozhodnutí ani vzhledem k poměrům stěžovatele a okolnostem případu, patrné. Soud proto kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2025

Vojtěch Šimíček
předseda senátu